

מזג:

עין משפט
נר מצוה

לג א מיי פ"ג מהל'
שחיטה הל' כל סמג
עשין סג טוש"ע יו"ד סי'
לג סעי' ט:
לד ב מיי שם פ"ו הל"ב
טוש"ע יו"ד סי' לג
סעיף ג:
לה ג מיי שם פ"א הל"ה
סמג שם טוש"ע יו"ד
סי' כ סעי' ב:
לו ד ע"ש צהג"ה:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

דרוסה אזל למ"ד חוששין לא מומקמן
ליה אחזקיה התם נמי דמי תלות
יותר דדרוסה ארי כמו ספק דרוסה
צעלמא: **שאני** התם דאיתחזק
איסורא. ונחמיה אחת ספק של
חלל ספק של שומן ואע"י דלא
איתחזק איסורא לא איתחזק נמי
היתרא אזל הכא מעיקרא היטה
נחזקת נשרה: **בשמואל** דאמר
ראו מקום שחיטה הוא. ואפי' למקן
דמכשיר צ"פ"ק (ועלי יט.) הגרים שליש
ושחט שני שליש שאני דגרסת דלא
מיטפרא בנשחטה עד דאחריב רובא:
אי בשמואל דאמר ברביב. אע"י
דשמואל פוסל צ"פ"ק (ועלי כ.)
הגרים שליש ושחט שני שליש גזי כל
הכשר נשחטיה כנגדו צעורף כשר
לתליקה הכא צעי למימר דרבא לא
פסיל מהאי טעמא אלא משום חומרי
דרב וחומרי דשמואל: **ז"ל שר"ם דמי**
תורא למריה. ואע"י דטעי דנדר
משנה פ' אהדי י' לא עדיין צרי חומרי
דמסר אהדי צדיה אכילו לכללים:
ורבי

ב'

הַדְרִיָּא סַפֵּךְ דְּרוּסָה. פִּירֵשׁ צוֹנְטֵרס דִּצְצוּהמָה נְמִי אִיכָה תַקְנָתָהּ
דִּצְשֵׁלמָה גְּצִי נִקְצַ אִיכָה לְמִימֵר לְחַלָּה צִמְקוּס נִקְצַ שַׁחַט
אֲבָל גְּצִי דְּרוּסָה כִּיּוֹן דִּמְקוּמָה מְאֻדִּים אִפִּי' שַׁחַט צֵה יֵשׁ הֵיכֵר צִמְשָׁהוּ
וְלִפִּי מֵה שְׁפִירֵשְׁתִּי צִפִּי' (עוֹלֵי דָף כח. ב.) גְּצִי צֵר אוּחוּחַ דְּקֹאֲמֵר נִשְׁחַטְיָהּ

אלו טרפות פרק שלישי חולין

לספק דרוסה. כגון הנך דלויכא למיחש ליה דללקמן [ג.נ:] איזו קשתיק ואיזו קא מקרקרן ואמרינן לקמן (דף ג.נ:) דרוסה שאמרו זריכה דדיקה ואינה אסורה עד שיאדעם כנגד החלל וצסימנים עד שיאדעו הסוימנים עצמן ולא שניקב אלף שהארס מאדים הסיון ומחלול ויורד

אלא מצפנים שהעור לנך: הסיח
ספק דרוסה וכו'. אם עוף היה
בזקק הקנה תחלה כדלמרינן בפרק
שני (לעיל מה). ושטת בקנה והכשירו
ואח"כ צדק הוושט ולא שטתה היא
נמי אית בה מקנא דשטלמא גבי נקב
איכא למימר דילמא במקום נקב שטת
אכל גבי דרוסה כיון דמקומו מאדים
אפילו שטת בו יש היכר במשהו:
קורטי דמא. שחילחל הארס ונכנס:
לחדודי לאכזי. כדי שישאל: ישב לו
קוז. כגון שאל קוז ונמשך למתוך
הוושט ואינו נראה נקובות מנחוק
וקורט דס אין בה בפנים: אין חוששין.

שמה נקב היה והכריז והוא קרוס.
שעלה מחמת מכה זוועט ואינו קרוס.
ואני שמעתי והכריז לשון ניקב כמו
וברא אמת בתרדמתו (יחזקאל ג).
מאי שאל מספק דרוסא. דמשום דעל
אריא צינייהו אמרינן שמה דרס
ומזכרינן ליה דיקה והכא לא אפשר
למיצדקה דנקב משהו צבור חילון
של וועט לא מינכר: **קסבר אין**
חושנין לספק דרוסא. דפלוגתא דרב
ושמואל היא בצרסקין (דף נד.) : **משי**
תסריטו. שאל כלל וצאת מהן
ואינו יודע איזו היא דצריא אשם
תלוי על הספק: **הכא לא אישתוק**
איסורא. אישיצית קון בלא נקיזה
אין כלום: **השועט בספין.** דדוקא
דלא אישתוק איסורא קודם שחטו:
איסיליך ריעוטא. ואי לא אישתוק
צריא הא איסיליך לבסוף. אשתוק
שיין למימר במדי דמעיקרא איסיליך
שיין למימר דמדי דלצקוף: ה"ג
אלא הסס הילכתא גמירי לה מסוטא.
צין לענין טומאה וצין לענין טהרה
ואין טעם בדבר ולא גמרינן מינה
דלכי גמירי לה מסוטא במסכת סוטה
(דף כח.) וצפ"ק דנדה (דף א.) דמה
סוטה סמירתה היסוד ואיסורא.
מספק אף ספק טומאה צריא: **ספקו**
טמא: נמלאה איסורא. בלא תמיכה:
חיישינן. שמה צ"ה הערות ניקבו
והצריא החילון: **צרייטא.** הרעות
באפר וציעים: **תורבן הוועט.**
מקום דבוקו בלחי: **במשהו.** אס ניקב
שס: **מקום השחיטה הוא.** ואס
שטח שס כשרה הלכך דיוו וועט ויכו
גמירי הגרמה בקנה הוא דגמירי אכלל
זוועט לא שייכא הגרמה: **ומרחיב.**
נפתח פי הנקב כמין פי אמתחתו. והאי
מרחיב לא אמתק קאי אלא אעוגל
פי חלל הוועט: **חוסכו ועומד במקומו.**
הוועט רך הוא וכשחומתין אותו אינו
מחזיק ונאלץ לך **הראש רואה חמורא**
מחומרי

דדי"ש זע"ש¹⁰) וכו'. רמ"מ ונכפל פי הנקב בצד חללו ונסתם עוגל פי החלל: **מר לא חמר הכי**. רב אינו אומר כן: **מזלעסא**. מקום בית הכליעה קרוי מורבץ סמוך לראש הנקב מאל: **פחום משערתא**. מאורץ שעורה: **דאחטיל ביה שחיטה**. משהו: **דאמר במשהו**. והאי לאו מקום שחיטה הוא: **כשמואל**. והו"נ נקב: **בין לרב ובין לשמואל מישרא שרי**. לרב מקום שחיטה הוא ושחיטה מעלייתא היא ולשמואל דאמר נקב הוא דאמר¹¹ נקובתו ברובו: רבא בריה דרב בר יוסף¹² בר חייה הוא והוא רבא דכולי גמרא בר פלוגתיה דאבי: **דמי סורא נמריה**. שכר האכילו לכלבים דלילו הוה קמן הוה הדר ביה ומישתי באכילה דקיי"ל (בבסדרין 97 א). טעה בדבר משנה חוריה ויהא דבר משנה מפורשת היא ללא עבדין כמרי חומרי: **לנפי סנאיה דרבא**. לישנא מעליא משום דבעי לאתובי והסביל בחושך הולך (קטות 3: מחומרי

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' התם איתחזק
איקורא הכא לא אתחזק
איסורא ומאי שנא:

לעזי רש"י

דדיי"ש [ריידי"ש].
קשה, נוקשה.
דיי"ט [רייטריי"ט].
מתכוון, מכוון.

מוסף רש"י

[illegible]

הויא בתורבץ הושט אלא אתחלתא דשחיטה. זילו ואמרו לבריה דרב יוסף בר חמא כו' זהו רבא: